

Vážený pane klenčí řite, ^{J. M. 07}

S tv. prof. Klecandou jsem domluvil, že se s vámi dnes v Praze do-
zumí o datu té soupisné schůz-
ky v Bratislavě; prosím vás, omlov-
te mne a ženu, odjíždíme totiž v
pondělí na vých. Slovensko foto-
grafovat pro tu pražskou výstavu -
nedalo se to už odložit, ačkoli
bychom tak rádi přišli. Býval mne
náš pan Kubeš, abych se u vás pře-
mluvil, abyste ho laskavě při mém
bratislavském zájezdu přijal -
vede se mu opravdu zle a je to hodný
člověk, přimlouvám se proto zaň.
Vám upřímně vědaný Mendl

Vážený

pan Dr Jdeněk Wittk

odb. předroba
min. školství a nář.
ověty

Praha III

U Sovových mlýnů

37 Mendl

5. III. 1937.

Vážení pane sekční šéfe,

prosím, že pro vás knížka už nebude překvapením, protože jste co její knoht byl při její m narození, doufáme, že vám i teď, když už v domě a hotová panna v Rádném sate vstupuje do života, způsobí radost a potěšení. S p. Štencem je opravdu radost pracovat - sice natahoval naši nepřetivost po vánočních skoto bez nuty - ale nakonec překvapil i nás svou vlnou a skutečně bibliofilskou vypravou te! knížky. Uchívě se vám poroučí { Dobra Vaclav menclovi

Bardějov 17. III. 27
Vilma Abrahamovičova knihkupectvo Bardiov

Vážení pane redaktoři, fotografuji
me se ženou pro Um. Besedu a přité
přítelstvi si opakujeme to, co jsme
nám před časem viděli, - píšeme do
váše programy, které přivodí a ofici-
álně nebyly. Velmi si při tom na vás
vzpomínáme.

Vidíme snorůka praxemera veru a
něme se při této příležitosti také trochu
dohodit mobilu a umet. praxemera
vše.

Váš oddaný

Menclovi

FABRICATON PRAKAISE

M. Štefanek mladší

Banka III

Dr. Janek Vít

pani Alena

Prácheň, 25. III. 4.

Vážený pane sekční šéfe,
dovolujeme si popřátí milostivé
paní i Vám hodně příjem-
ných vátků a zároveň Vám
pečně děkujeme za to, co jste
nam tu v Prácheňce nechal.
O tom fotografování Vám na-
píšeme o náctích delů paní -
teprve všem věcem jsme se vrátili
a jistě jsme se nezapomněli. Prof.
Jákovce mi naposl moc pěkné
paní. Pěkně Vás pozdravuji
Vaš oddaný Menclou.

Vážený

pan sekční šéf

Dr. Jd. Wirth,

Prácheň III,

U Sovových mlynů

V Bratislavě 30. III. 27.

Vážení pane redakční kámoši,

Směle jsme se zase vrátili na delší čas v Bratislavě a dostáváme se k tomu, abychom Vám referovali o cestě pro šouboou systavu. Ale především jsem Vám chtěl ještě poděkovati za to, že jste mne dal zvolit za jednatele šouboou komise - nyní jsem se o tom všem dorozuměl s prof. Eisnerem, oba věříme, že nám půjde práce kupředu, a budeme Vás stále o jejím postupu informovat. Organizoval jste to všechno opravdu šouboou!

Potud se týče šouboou slovenské systavy, je nejzajímavějším psychologickým zjevem z celého toho podnikání typ Pražáka na Slovensku. Zjedil totiž s námi právě tři dny redaktor Naumann z Lidovek, a protože nám nechtěl dát tak dobře nahlédnout do zákulisí novinářské práce na něm vlastním příkladě, ztratili jsme úplně respekt před novinářskou kritikou; nyní jsme se po večerech přímo pomíchly, když jsme v Lidovkách četli ty jeho nudošnické a referáty, které šouboou z toho, co z našich programů zachytil: jak opišťké lemy a tečky, změřený v pažení šouboou, v mysli redaktora, který o Slovensku neví nic jiného, než že je to země biblická. Máme dojem, že tento charakter bude mít celá výstava. Podáváte nám více jiná na východním Slovensku pořídit asi 300 fotografií z

dějin architektury, ale většinu z nich jsme tam spíše propašo-
 vali, poněvadž fotografům jde spíše o impresionistické sním-
 ky se světlem a stínem než o vlastní fotografovaný předmět.
 Nemýjdom-li tyto snímky na výstavu, hrdě nám ale přijdou do
 chytaných prací, což bude, myslím, nejlepší jejich zrytlování.
 Ale přeci jednou velkou výhodou to cestování mělo: viděli jsme
 během několika málo dní všechny ty gotické kostely najednou,
 a to člověku vyříknou jejich souvislosti daleko obtížně, než
 mohli by - li je s velkým časovým odstupem. Mnoho z mi zase
 námilo, takže, budu-li mít jen trochu víc času, napíši
 ten domky, gotický díl do té hry. Kromě toho jsme s tím
 našli kolem kostela v Michalovicích 7 gotických plastik
 asi měkčích obyčejných, v nichž jsme s překvapením poznali krásné
 pozdně gotické chrlice - jsou to takové rozkmitlé potvorky,
 hnedle jako v Paříži na N. Dame, a nikdo z nás o nich dříve
 nevěděl. Poďte Vám od nich, pane někdy k té, přiležitelně
 obrázky, budete z nich mít ještě radost.

Spousta nás má pomalu začíná komandovat a porážovat
 za své zaměstnance - toť a to, že se proti tomu bouříme nejen my,
 ale všichni, kteří pro výstavu pracujeme. Jsem to krápné rozha-
 zování peněz, co by se všechno dalo za ně v klidu a bez spěchu
 v létě uplatit! Plátno denně na zoo ká za auto, stále rozhovory
 s knihou, obrovská režie fotografií - a nikde trochu vědomí
 a odpovědnosti, aby ta vykonaná práce byla v poměru k tomu
 nákladu. Tak jsem to někdy v duchu rovnával s tím, co my
 kdysi se falozičským společenství, když jste nás vydal tem na
 ty dřevěné kostelíčky, jak jsme sešli s každým krejcem - a
 je mi těch biskupů líto.

A tak jsem Vám, pane někdy k té, dával celou cestu za
 pravdu; dr. Polák je dnes má také těžký miněmí. Přijmete, prosíme,
 od ženy i ode mne pěkný pozdrav a vyřídíte láskavě pomoci i
 milostivé pamí a požehnání děčné Brněnce, na nás jsme si už poměti

37
 na hřivě Prade v osetru a jámi fentce.
 Vaš oddamí
 Meneclerí.

PARKAN.

15. V. 37

Vážení pane sekční úřadě,
děkujeme pěkně za knížku o
číslych tradic a oplátek
prohláse pozorav z cesty do
odstihomu, kde jsme si prohlédli
výkopky, a na Vyšehrad. Zvlášt'
ten se jme velmi líbil.
Vzpomínám, jak jste mne v
Praze pěkně přivítal a uctivil
Vaš pohravní. Vaš:
Karel Menclová

"Luna"
B. Bystrica.

Vážení

pan dr Jd. Wirth,
sekční úřad min.
školská

Praha III
K Sovozích mlýnů

v Bratislavě 16. IV. 21.

Vážený pane redakční šéfe,

dnes mi telefonoval pan ředitel Polák z Lvovic, pomeřadý jsme se polední dobou neviděli, a informoval mne o Vašich stránkách a názorech na celou tu Soubornou výstavu. Toť se ví, že Vás oba se zřenou rádi poděkujeme; chtěl jsem Vám jin napsat, jak to vlastně s celou touto věcí je.

Již jsme se minulý měsíc pustili do toho fotografování mgři Wagner s takovým elánem, mělo dvoje přání: především jsme viděli, že si opravdu tímto způsobem možno zopakovat všechnu látku, kterou si časem připravujeme pro tisk, a za druhé měli jsme možnost pro svoje publikace si opatřit poměrně dohé fotografie, ^{než} o ~~nic~~, jak jsme Vám již psali, máme největší množství. Sankci jsme se dohodli nezávázali nám jiným než právě tím, že tyto objekty nebudeme, za což dostaneme kopii snímku. Ovšem že i to nás už jen poměrně celá hodně zklamalo; jin jakýmsi podnětem se nám povedlo propašovat do toho takové snímky které nás interesují především. O tom, že bychom

mad - Brze měli řídit instalaci, nebylo ani věci;
to at' si pa'mi udělají, jak nejlépe budou moci,
to je věc, kterou bychom ani nechtěli dělat, nemáme
s dostatek zkušeností. Také se rozhodně vyhrábáme
tomu, abychom byli nějak odpovědní za zdar
či nezdar výstavy, za její včasné otevření a podobně.
Při tom si se ženou mluvíme, jaké je to štěstí, že nám nepři-
padlo zhotovit o zapůjčení nějakých předmětů - to je
věc náramně charakterová a děta by to bylo i pro Besedy,
člověk přeci jin se exponuje sám svým jménem a autoritou.
Jak vidíte, díváme se na věc velmi opatrně a kriticky
a celá naše činnost spočívala v prohlídce 2 fotografických
cest pro 14 dnůch. Přiznáváme se tuhé upřímně, že
ten náš člán vznikl právě při první schůzi, kdy
dr. Hech mluvil s největším nadšením téměř jako
zástupce Besedy; konečně jsme tuhé došli, že Šurek
prodechné našich četných rad a najde v Brze
zase cestu k Vám, pane sekretáři, nashpet.

Jestliže se tak nestalo a mále-li, jak vidíme,
ne' dobré důvody pro to, abyste nás informoval,

v Bratislavě 16. 11. 1945.

chceme vás, pane sekretáři, poděkovat. Odráči mají zájem tak docela už nikdo z nás nemůže, ale reorganizují svoji družinu a tu jin na bdm (místo původních 14), ze západního Slovenska, odkud už máme samy dobré fotograf. materiál, uděláme jin docela tvůrčími obrázky z českých měst, bez umělých obrázků různ vědeckého a na zbytek dnu se soustředíme hlavně jiné práce - tím směrem u nás je; lidé tam práce o slaven. městech pro doktorát, kterým bych vám dělal raději. Po květnu jsem už Šimkovi řekl že s námi počítat nemůže; budeme tu mít otce na návštěvě, vybral jsem si poloviční dovolené a podíváme se s ním nejprve do našich lesů.

Pane sekretáři, když bych vás chtěl ještě poprosit o toto: máme oba se ženou k vám tak velký problém, jako k vlastnímu oči, a proto s vašimi nám přijímáme polovně a podnět každou kritiku a každé vaše právní a respektujeme je, přemýšlejíme je nemáme hidi, když by to s námi tak dohře myslili, jako by, našel. Prosíme vás tedy, napište nám vždycky bez obalu a přivýšmi dory všechno, co byste rád; zůstane to jin mezi námi

a nagraďme Vás. Naposal jste nám předminule
tak pěkný dopis, jaký jsme nikdy jistě od Vás
nedostali, a chceme být oprávněni lidmi Vašimi,
pomeradý j to pro nás myslíme.

Myslím, že Vám zase rozumíme, pane sekční
šte, a že v hase na jízdu pam. předníku
si budeme moči pohovořit ně.

Váš uctivě oddaný

Karel

Dmenšlová

37

10. XII. 2

řádný pane sekretáři,

poslal jsem Vám nedávno knížku, ale neměl jsem dost poedy, abych Vám k jejímu přípoju dopis; a přece mám toho za předemí dobu dost na srdci, co bych Vám rád pověděl.

Především jsem Vám chtěl pěkně poděkovat: řekl mi pan profesor Klecanda, že mi kás požádal o proudek mých met, a že mi jste to skutečně krásně dopoměl. Kdybych to byl býval věděl, prošel bych ten text ještě jednou a zvedl ho dohově, na což jsem se už chystal, ale jste to odložil, přijme-li společnost práci zásadně, čím, že je tam dost neohrabaní, a také zpráva vyjadřování je příliš nepřehledná - ale chystal jsem to především pro techniku a proto jsem to tak napísal s nímýslou, že text potom pro hist. práci. Skutečně také jsem práci začal tím, na technice poslal a teď čekám, až mne povolají na žurnálku. Učím se dvojn met v dějiny umění, abych přeci jen něco při žurnálkách věděl.

Pak jsem Vám chtěl napísat, že jsem v knížce o románském slovenku skutečně upravil rozhr. v nadpisoch kapitol tak, jak jste mi to na jaře byl poradil, ale knie na to už neobala a vyškla text bez těch úprav. Je to škoda, a hochu ta neorganizovaná rozhr. knížka se tu ale jinak líbí; zejména ty kreslené půdorysy, a tak až na Hofmana jsem vřede sklidil úspěch.

Také jsem kás chtěl, pane sekretáři, informovat o tom,

je se nám počínají cházet peníze na ten Bratislavský soupis; měli jsme už několik knihy, na nichž jsme se už celkem šťastně probírali nezbytnými odbornými spory, ale teď vás přirodní autorův rozbor z nich nakonec zase vyjel a zhravou kůží, jen bych rád, aby Akademie nám odpověděla na dotazy, které jsme jí poslali; trochu totiž tápeme, zejména co do terminologie a po stránce čisté jazykové. My a jenom přes leto už zaměřili kšely ve vnitřním světě, ale teď zatím nepřiseme, nechávám si to napřesrok, až budu mít proskládk. Ta nejistota mne trochu vytrula z kšely a nemohu se rozhodit na nějakou větší práci.

Umělecká Beseda s námi se všemi zachází jako s náležitými mi otrocky; ukázalo se to především pak v otázce autorství těch jednotlivých částí, již nyní začíná vydávat. To jediné, co lze u nás pochválit, je, že poměrně dobře platí; jinak z celé korespondence je patrné, že je si toho vědoma, že nás zjednala a podle toho se chová. Také s tím umím už se tak přibližně nepopulárně jako k Hencem; i ona jedná spíš jako přimyslový podnik. Ta knížka Hencera s námi provádějí tak líh; Bratislavka městská rada (na popud prof. Chaloupického) nám na ni udělí na jaře příštího roku městskou cenu. Co Valnošich přichystám pro škole do umění spíše o výkopu na dějiny, který jsme právě dokončili; našli jsme už celý průběh toho druhého i udecho příjmu.

A konečně jsme vás chtěli, pane ukeřní nte, požádat, mohli-li byste nás den před študijním dnem (23.) dopoledne v ministerstvu na chvilu přijít; pojedeme přes Bratislavu do Plzně, ale nemám letos už žádný den volný, vybral jsem si vše už v létě, a tak pojedeme do Plzně jen na 3 dny. Proto jsme chtěli poprosit také milostivou paní o prominutí, že letos nepojedeme na tradiční Valnošichův oběd; jin dopoledne bychom mohli jít s vámi do úřadu a k vám domů popřít milostivou paní, a v poledne bychom jali dál. Ale oprosdu se na vás už teď; ještě totiž je toho, co jsme vám chtěli povědět, líbne vás psychologie a milostivě paní mluví líbá vás

Mencel — a Menclová

Bratislava, 20. 1. 37.

Vážení pane rektoriče,

dnes Vám nenapišu nic menšího ani většího, než o své
univerzitní kariéře.

To se divíte, vidíte! Mně samému jde z toho všeho klava kolem,
jenom žena se do třínce mchle, kupodivu, vřela, ba dokonce
si mě pól dne brala na tom svůj podnikavý jazýček, o němž se
o Valouch s milostivou paní tak dobře domluvila.

Ale žerty stranou, věc se má takto dopravit:

včera mi ozval pan prof. Chaloupecký po prof. Šechovi, který tu
byl, že by nebylo nemožné habilitovat se z dějin umění na kromen-
ského univerzite. Je můj právní věchný přebáždě, který bych - jako
absolvent techniky - musel zdolat, a že by si kromal pokusil se
ji zdolat se mnou.

Dnes jsem tedy pana profesora navštívil, a pověděl mi v
podstatě toto: že můj mají několik kandidátů pro docenturu
dějin umění, ale že se jim žádný tak úplně nelíbí; a že můj prof.
Chaloupecký a Klecanda by podporovali habilitaci moji, kdybych se k
ní odhodlal, alych můj na ni počítal s tím prací, kterou říknu o
románském slovensku v Horní. Pak by můj musel být ten, že bych
nejdříve musel mít doktorát na architektuře, pak podat
habilitační práci, při čemž by můj univerzita za mne požádala
k Mšánu o určení termínu pro doktorát a o uznání rovnocennosti
doktrátu na architektuře s doktorátem na filozofii.

Až pak bych časem ~~byl~~ to už měl za sebou a byl bych
docentem, pak bych byl snad bylo možné uplatit úvazek
prof. Jákavce (tedy někdy tak ode dneška za 4 roky) a
tak někdy za 6 let být jmenován mimořádným profesorem.

Jak vidíte, pane rektori, těch výjimek by bylo při-
tom víc, než pravidel. Slíbil jsem prof. Chaloupeckému, že
zabírá nikomu o tom nepovím, jen jsem si vyhradil Vás:
Vy to se mnou myslíte nejlepší, máte přehled o tom, jak to
v podobných případech chodívá, víte, zda bych se mi otevrou
nové pracovní možnosti - píšu Vám to tedy a velmi Vás
prosím, pane rektori, napište mi svůj úsudek o tom.

Přiznávám se, že jsem dovedl nikdy na něco podobného nepo-
myslil - na techniku se mi nikdy nechtělo, znám příliš dobře
její atmosféru, a na universitě jsem si neodvážil pomyslet.
Prof. Chaloupecký mi radí nastoupit k tomu i pro případ,
že bych došel po prof. Jákavci nedošel; říká, že bych
práce jin v dohledné době dojde k ^{jistému} obrazení, ale i kdyby
se našel jiný kandidát, že bych mi za habilitace
nestědila, i kdybych jednou měl jistě u nás na referátě
po Hofmannovi - pro případ, že by se podobno dostali se
na universitu kolegi Wagnerovi.

Kdybyte snad, pane rektori, myslil, že bych se
měl o habilitaci pokoušet, povol bych Vás, poraďte se laskavě
na Vašich schůzkách také profesora Jákavce, co by o té
věci soudil, a také bych Vás prosil o dotaz u prof. Engla.

jiště by byl tak laskav a napsal pak na technice to
pořizování případné doktorské práce - dvořáto obecně měl
domněno roku. Myslil jsem přirozeně, že bych jako doktor
práci podal In. Právníkovi, ale pak jsem uznal, že to není
práce čistě vědecká, a došel bych raději práci o švéd-
ských městech na Slovensku, kterou mám rozpracovanou, takže
bych se pokusil o doktorát z dějin starých měst. Až přijedu
9. 11. do Prahy přednášet, navštívím bych sám prof. Engla i
Jáňáka, když snad se Vám neobjeví již předem admittavě.

Pane rektoriče, prošim Vás pěkně, nemějte mi za zlé,
že přicházím k Vám dnes s tak čistou rotnými věcmi. Práci
jsem si dlouho ověřoval, a opravdu jsem u nás v
návě opoziční, neměl jsem nikdy myšlenek tohoto rozu.
Až teprve věra mne tím oslám prof. Chaloupecký tak překvapil,
že dlouho neví, co mám vlastně dělat; přiznávám se Vám,
že mne to jeho vyhládnutí ale velmi potěšilo, to jsem si
nepromyslel, že by mne cenil tak vysokou a pokládá za schop-
ného pro podobné místo. Všechny moje náměty, že jsem se speci-
alizoval jen na architekturu, že malířství a Malice dobře nero-
zumím, admittavě - obávám se, že má o mých vědomostech větší
mínění, než jaké skutečně jsem. Zkrátka: nemohl jsem odříci,
pokládám mu tím opravdu poctu, a tu Vás, pane rektoriče,
jste jistě pěkně prošim, poradte mi, pověřte, co si o tom
myslíte docela kriticky a bez obalu - budu opoziční jako
kandidát i jako uředník, a tu svou práci o Slovensku si došle
tak i tak.

Děkuji Vám, pane rektoriče, a dovolím si Vás v
Praze 10. 11. ráno vyhledat.

Váš oddaný Mencl.

Vážený pane sekční šefe,

protože já 10. přích měsic do Prahy nepojedu,
připojuji k muzeovu dopisu také několik řádek jako
„paní docentová in spe“ - jak muze zlobim.
Přes to, že jsem se tak brzy do toho vpravila, zde
se mně to všechno práce je velice zvláštní a nedovedu
si dobře představit, jak by bylo možno udělat techni-
ka profesorem na universitě. Jinak je na to celí
věci nejhezčí ta důvěra p. prof. Chaloupeckého, Ste-
ron takto mužovi prokázal. Z toho mám prozatím
největší radost a teď je opravdu dychtivě očekávám,
co tomu řeknete vy, jako náš jistě nejlepší přítel a
člověk na věci nijak nezájímavý!

Čestnost pražské výstavy se vyvíjí přesně tak,
jak jste předpověděl. Pražské ústředí má nejlepší
námysle udělat z ní především atrakci a sensaci a
my všichni máme co dělat, abychom hlavně Pražáků
v této věci trochu mírnili. Šak vám to jistě p. ředitel
Polek všechno poví. Poznaela jsem ho teprve teď,
ale ~~raději~~ už teď si ho vážím pro jeho vedomosti i
vrozenou bystrotu a pohotovost.

Máme teď stále tolik práce i novinek, že nejsme
ani tak netrpěliví ve svém očekávání, až, Božislava
spatí světlo světa, jak bychom normálně byli.
Dneska jsme si své staré radio vyměnili za jiné, také
antikvální, ale silnější, takže máme zase o zbaou
postaráno, než se nabazíme té nové možnosti slyšet
všechny středoevropské stanice.

Uchví se vám, pane sekční šefe, poručím
a prosím, abyste šimovici uchvíj pozdrav
tež milostivě paní a slečnu Bojdu.

D Menclová!

V Bratřolavě, 6. 11. 27.

Vážný pane skvělí nte,

děkujeme Vám i milostivé paní za vzpomínku
i za ty pěkné zprávy, které jste nám naposl,
a čím se, že budeme moči v úterý si ještě po-
hovořit. Vaše paní přišlo teprve dneska, po dlouhém
putování přes Belou pod Bezdějem a Čachtice, ač-
koli jeho adresa byla úplně správná a přesná; divím
se, proč zrovna byhle dvě městečka si ke své ponti
po vladech císařovenských vybralo. Vyvětejte si tím
laskavě obrak mého nedávnoho paní.

Supřimným pozdravem Vaš
oddaný
Mencel

Uctive Vás i Vaši váženou rodinu
pozdravuje
Dmenelová